

A Kúria a dr.Fahidi Gergely ügyvéd által képviselt F. Egyesület felperesnek a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság alperes ellen fogyasztóvédelmi ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perben - amelybe az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében a dr.Hegymegi-Barakonyi Zoltán ügyvéd által képviselt B. Dohánygyár Kft. beavatkozott - a Fővárosi Bíróság 2011. június 21. napján kelt 27.K.34.627/2010/7. számú jogerős ítélete ellen az alperesi beavatkozó 8. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a 2013. január 15. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Kúria a Fővárosi Bíróság 27.K.34.627/2010/7. számú ítéletét az indokolás részbeni megváltoztatásával hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült költséget a felek maguk viselik.

Kötelezi a Kúria az alperesi beavatkozót, hogy fizessen meg - külön felhívásra - az államnak 26.000.- /azaz huszonhatezer/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket, a fennmaradó 10.000.- /azaz tízezer/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I N D O K O L Á S

A felperes 2010. április 20. napján érkeztetett beadványában reklámfelügyeleti eljárást kezdeményezett a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság Regionális Felügyelőségénél /a továbbiakban: elsőfokú hatóság/ amiatt, hogy egy Mini ABC cigarettás polca felett elhelyezett reklámbokszon /három színben VICEROY S-LINE feliratú, cigarettás-dobozhoz hasonló grafikák/ a VICEROY cigarettát tiltott módon reklámozták.

Az elsőfokú hatóság 2010. május 11. napján helyszíni ellenőrzést tartott, majd 2010. június 17. napján kelt KMF-6112-5/2010. számú határozatában az alperesi beavatkozó vizsgált tevékenysége kapcsán jogsértést nem állapított meg. A felperes fellebbezése folytán eljárt alperes HAJ-02324-2/2010. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A közigazgatási határozatok a bejelentéssel kapcsolatban a következőket állapították meg:

I. A helyszíni ellenőrzéskor készült fényképfelvételek és felvett jegyzőkönyv alapján megállapítható volt, hogy az ellenőrzést végző felügyelő olvashatónak tartotta az adatokat, kifogást ezzel kapcsolatban nem rögzített, így a káros anyagtartalom jól olvashatóságára, láthatóságára és háttérből történő kiemelésére vonatkozó, a gazdasági reklámtevékenység alapvető feltételeiről és egyes korlátairól szóló 2008. évi XLVIII. törvény /a továbbiakban: Grtv./ 19. § /4/ bekezdésének c/ pontja szerinti szabályok nem sérültek.

II. Az „S-LINE” felirat feltüntetése nem volt jogsértő, mert a termék megnevezésének feltüntetési módját illetően a jogszabály nem tartalmaz előírásokat. A regisztrációs laphoz csatolt grafikai minta név feltüntetése megegyezett a reklámokon található névfeltüntetéssel.

III. Az „Ár a készlet függvényében változhat” felirat törvényi korlátozáson kívül eső tartalmát nem hordoz. Ez a kiírás a fogyasztók tájékoztatása érdekében történt, ezért az nem minősül jogsértőnek.

IV. Három különböző képi megjelenítés három különböző dohányterméket reklámoz, amelyek nem alkotnak egységet, sem képileg, sem tartalmilag nem tekinthető a vizsgált reklámanyag egyetlen reklámnak, az csupán három különböző termék egymás mellé helyezett reklámanyaga.

A Fővárosi Bíróság az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte.

I. Megállapította, hogy a hatóság megsértette a tényállás-tisztázási kötelezettségét /Ket. 50. §/, a Grtv. 19. § /5/ bekezdésében foglalt jól olvashatósági követelmény tekintetében. Sérült a háttérből kiemelés követelménye is, mert az a káros anyag tartalom vonatkozásában nem valósult meg, az szembe szökően nem vehető észre. Ezért ez a kérdés további vizsgálatot igényel, nem kielégítő alperes azon vizsgálati módszere, amely csak arra terjedt ki, hogy a tájékoztató felirat a háttér színétől eltérő színűen lett-e nyomtatva.

II. Megállapította az ítélet, hogy a VISEROY S-LINE felirat nem lehet az adott termék megnevezése, mert annak alapján nem lehet megállapítani, hogy a reklámokban szereplő dohánytermékek közül melyikről van szó. E felirat mellett fel kellett volna tüntetni a VICEROY S-LINE BLUE, illetve a RED szavakat is. Nyilván tartó lapok alapján maga a gyártó is ezt tekintette egy-egy dohánytermék nevének. A jogalkotó akarata nem irányulhatott arra, hogy a dohánytermék nevének egyik eleme ne írásos formában, hanem egyfajta színen keresztül valósulhasson meg. Megállapította továbbá, hogy a dohányáru neve a reklámon oly mértékben került széttördelésre, melynek következtében a dohánytermék neve a reklámon nem lett feltüntetve, ezért a reklám ebből az okból is megsértette a Grtv. 19. § /4/ bekezdésének c/ pontját.

III. Megállapította továbbá, hogy az „Ár a készlet függvényében” változhat felirat is jogsértő volt, mert a reklámra előírt törvényi meghatározásokon túli információt tartalmazott.

IV. Megállapította végül, hogy jelen esetben a kék háttér grafikai formának tekinthető, összességében a megjelenítés egy egységes grafikai megjelenítésnek minősült, ezért a bíróság elfogadta azt a felperesi érvelést, hogy egy reklám akkora, amekkora felületre a reklámozó igényt tart. Az ítélet nem osztotta az alperes és az alperesi beavatkozó azon hivatkozását, hogy a reklám nem egy, hanem három reklám volt, mert a háttér is a reklám része volt, ami három grafikai elemet tartalmazott.

Az alperesi beavatkozó felülvizsgálati kérelmében kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és felperes keresetének elutasítását.

I. Kifejtette, hogy az alperes megfelelően tisztázta a tényállást, az ellenőrzési jegyzőkönyvben egyértelműen megállapítható volt a jó olvashatóság. A jegyzőkönyv egyszerű „olvasható” megállapítása csak így értelmezhető, nem érthető úgy, hogy itt olvashatatlan, nem látható feliratokról volt szó. Előadta, hogy a fekete szín és egy nagyon világos szín szíkontrasztjánál erősebb háttérből kiemelés nem lehetett alkalmazni a kérdéses reklámon, így a háttérből kiemelés is megfelelően megvalósult.

II. A névhasználat kapcsán kifejtette, hogy a Grtv. 19. § /4/ bekezdésének c/ pontja nem mondja, hogy az adott dohánytermék teljes megnevezésének kell szerepelnie a reklámon, csak azt mondja, hogy a megnevezésnek és az árnak kell feltüntetettnek lennie. Ha ez nem lenne elégséges arra, hogy a fogyasztók beazonosítsák a terméket, akkor nem kerülne reklámokban alkalmazásra, hiszen egy ilyen reklám értelmetlen lenne. VICEROY S-LINE felirat és az adott doboz színe együttesen különbözteti meg az adott terméket más termékektől, regisztrációs laphoz csatolt grafikai mintanév feltüntetése megegyezik a reklámokon található név feltüntetéssel. A Grtv. 19. § /4/ bekezdésének külön nyelvtani értelmezésére nincs is szükség, és a jogalkotó akaratára ebben a körben hivatkozni nem lehet, hiszen nincs olyan feltétel, amely a terméknev előírása tekintetében bármilyen követelményt írna elő. A VICEROY S-LINE RED és a VICEROY S-LINE közti különbségtétel pedig nem tud olyan különbséget jelenteni, hogy a jogalkotói akarat szempontjából értékelhető lenne. Ugyanez vonatkozik a dohánytermék nevének széttördelésével kapcsolatos ítéleti érvelésre is. E körben egyébként helyesen rögzítette az ítélet, hogy a jogszabály ezt a kérdést nem szabályozza, viszont téves következtetést vont le az ítélet, amikor ennek ellenére még is jogszabálysértést állapított meg. Ezért e körben a Grtv. 19. § /4/ bekezdésének c/ pontjába ütköző az ítélet.

III. „Az ár a készlet függvényében változhat” felirat pedig azért nem lehet jogsértő, mert a Grtv. nem határozza meg a megengedett árfeltüntetés pontos módját, az egyéb vonatkozó jogszabályok, így a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CVL. törvény /a továbbiakban: Fgytv./, és a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény /a továbbiakban: Fttv./ a perbeliekhez hasonló esetekben megkövetelik a forintban megjelölt ár szöveges kiegészítését. Egyéb vonatkozó jogszabályok által megkövetelt többlettájékoztatási kötelezettség teljesítését pedig nyilvánvalóan nem lehet jogsértő áron kívüli elemként értékelni, mivel a jogszabályilag szükséges szöveggel a kiegészítés értelme szerint az ár feltüntetés részének minősül. E körben hivatkozta az Fgytv. 14. § /1/ bekezdés /4/ bekezdését és /5/ bekezdését, továbbá az Fttv. 3. § /4/ bekezdését, valamint a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló 2005/29. EK Irányelv 5. cikk /5/ bekezdését is. Előadta továbbá, hogy a jövedéki adó folyamatos változásai indokolták a külön tájékoztató szöveg feltüntetését. Ennek hiányában ugyanis megtévesztővé vált volna a reklám, ami jogsértő. Életszerűtlen és lehetetlen a jövedéki adóemelésekkel folyamatosan lépést tartani. Ha felperes még is megpróbálna, megoldást ez sem jelentene, mert ebben az esetben csak az új árakról kapnának tájékoztatást a fogyasztók, a régiről, amin még a régi adójegy van, és még beszerezhető, nem. Tehát a fogyasztók jogszerű tájékoztatása csak szöveges kiegészítéssel lehetséges az árról. Emellett a Grtv. megsértése azért sem állapítható meg, mert a kifogásolt tájékoztatásnak semmilyen reklámértéke nincs.

IV. Az ítélet is rögzíti, hogy a megengedett dohányreklámnak is szükségszerűen meg kell jelennie valahogyan. A megjelenés formája egyenesen a Grtv.-ből következik, amely márkaneként az A5-ös téglalap alakú nyomdaipari megoldást írja elő. Ebből pedig az következik, hogy az ábráknak értelemszerűen valamilyen külön háttér színre is szükségük van, nem utolsósorban azért, mert annak hiányában a méret korlátozásra vonatkozó szabályok nem lennének vizsgálhatók, értelmezhetők. Külön háttérszín hiányában a háttérből kiemelés sem oldható meg. Azt, hogy a külön háttérszín milyen legyen, jogszabály nem írja elő és nem is korlátozza. Ezért az ítélet a Grtv. 19. § /4/ bekezdésének c/ pontját e tekintetben is megsértette.

Mivel az ítélet jogszabálysértő módon állapította meg, hogy a kék keret is a reklám része, ezért jogsértően került megállapításra az is, hogy a Grtv. 19. § /5/ bekezdése által támasztott követelmény, a tájékoztató felirat felülete nem éri el a legalább 30 %-os mérethatárt, illetve, hogy a reklám pedig meghaladja az A5-ös mérethatárt. Ha úgy nézzük, hogy a kék keretnek nincs reklámértéke, nem tartozhat a reklámfogalom hatálya alá, akkor a 30 %-os szabály és az A5-ös méretszabály sem sérül.

Végül részletesen kitért a felülvizsgálati kérelem arra is, hogy ezekben a kérdésekben különböző ellentétes ítéletek születtek.

A felperes felülvizsgálati kérelmében kérte a jogerős ítélet hatályában fenntartását, annak helyes indokai alapján.

A felperes a felülvizsgálati eljárásban tartott tárgyaláson kérte a K.24.számú közigazgatási elvi határozat /a továbbiakban: EBH/ figyelembevételét.

Az alperesi beavatkozó az EBH szerinti jogi állásponttal szemben jogegységi eljárás kezdeményezésének megfontolását indítványozta, melyhez alperes is csatlakozott.

Az alperesi beavatkozó felülvizsgálati kérelme kisebb részben alapos, nagyobb részben alaptalan.

A Kúria a fenti I. pont alatt ismertetett jogkérdésben osztotta a felperes azon álláspontját, hogy a fényképfelvételek és a helyszíni szemle jegyzőkönyve alapján eldönthető kérdés volt az, hogy a Grtv. 19. § /5/ bekezdésében foglalt jól olvashatóság, és háttérből kiemelés követelménye megvalósult-e.

A káros anyag tartalomra vonatkozóan a Grtv. 19. § /5/ bekezdése előírja az adatoknak jól olvasható, jól látható helyen, vízszintesen nyomtatva, a háttérből kiemelve történő közlését. E törvényhely a szöveg reklámfelületre vonatkozó lefedésének mértékét is szabályozza /30 %/.

A jól olvashatóság és a háttérből történő kiemelés azt a célt szolgálja, hogy a reklám címzettje ezeket az adatokat a reklámból megismerje. A reklám elhelyezése folytán a reklám címzettje azt akkor olvashatja, ha a polcnál áll vagy előtte elhalad.

A hatóság fenti előírások alapján és szabályozási célok szem előtt tartásával folytatta le hatósági ellenőrzését, melynek eredményét /megállapításait/ közokiratnak minősülő hatósági jegyzőkönyvben rögzítette. A felirat olvashatóságára vonatkozó hatósági megállapítás a fenti szabályozás szerinti vizsgálat alapján került rögzítésre. Nem tekinthető hiányosnak a jegyzőkönyv, ha távolsági adatot nem tartalmaz, de rögzíti a felirat olvashatóságát. A közokirat az abban foglaltak tényeket hitelesen tanúsítja, de a tényekkel szemben álló körülmények bizonyítása nem kizárt /Pp. 195.§/. Az eljáró bíróság a hitelesen rögzített ténymegállapítással ellentétesen - ezt alátámasztó bizonyíték hiányában - jogsértően tett megállapítást a rosszul olvashatóságra, a tényfeltárás elmaradására, e körben az alperes eljárását tévesen ítélte meg. A rendelkezésre álló tényeket, bizonyítékokat a Kúria a Pp. 206. § /1/ bekezdése alapján úgy értékelte, hogy a káros anyag tartalomra vonatkozó felirat jól olvashatóan került feltüntetésre, mert ezt

cáfoló bizonyíték nem állt rendelkezésre, és a keresetében a jól olvashatóságot vitató felperes az állítása bizonyítására nem tudott bizonyítékkal szolgálni annak ellenére, hogy e tény bizonyítása a Pp. 164. § /1/ bekezdése alapján őt terhelte volna.

A közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata során a bíróság a döntés felülmérlegelésére nem, csak törvényességének ellenőrzésére jogosult. A háttérből való kiemelés követelménye a jogszabályban pontosan nem meghatározott, ezért e kérdésben a hatóság mérlegelés alapján dönt. Perbeli esetben a bíróság az alperes /elsőfokú hatóság/ által értékelt körülményeket újraértékelte, és ezáltal tiltott felülmérlegelést végzett, holott e körben a tényállás feltárt volt, a hatóság a mérlegeléséről számot adott és a döntését kellően megindokolta, így e határozat/rész/ a Pp. 339/B. § követelményeinek megfelelt.

E körben tehát felperes felülvizsgálati kérelme megalapozott volt.

A Grtv. 19. § /4/ bekezdésének c/ pontja a reklám tartalmára és méretére vonatkozó előírásokat tartalmaz.

A dohánytermék reklámja kizárólag a dohányáru megnevezését és árát tartalmazhatja. A termék feltüntetendő árát az Fgytv. 14.§-a alapján kellett az alperesi beavatkozónak megjelenítenie, azaz annak magában kellett foglalnia a terméket mindenkor terhelő kötelező terheket is, továbbá a termék árát számmal és a nemzeti fizetőeszköz szerint kellett jelölnie. A jogszabály az adott időben /a reklám idején/ érvényes ár feltüntetését várja el, azon árét, amelyet a vásárlónak az adott időpontban kell megfizetnie a termék ellenértékeként. Nem vitásan előfordulhat, hogy a változó új ár már alkalmazásra kerül, de a készleten lévő dohánytermék ára még a régi. A K.24. számú elvi határozatban a Kúria már állást foglalt abban a kérdésben, hogy az aktuális érvényes ár feltüntetése lehet csak jogszerű, annak kiegészítését a Grtv. 19. § /4/ bekezdésének c/ pontja nem teszi lehetővé. Ebből a joggyakorlatból következik, hogy a készleten lévő termék aktuálistól eltérő ára az Fgytv., az Fttv. vagy más fogyasztóvédelmi szabály alapján a Grtv. speciális rendelkezésére figyelemmel nem megtévesztő ebben az esetben sem. Alacsonyabb régebbi ár esetén a reklámállításhoz képest fogyasztókra nézve kedvezőbb helyzet következményeként nem sérülnek a fogyasztók jogai, míg ha a dohányáru ára csökken - ami nem a tipikus iránya az árváltozásoknak a felperes által is említett jövedéki adó változásokra tekintettel -, akkor az alacsonyabb ár feltüntetésére a reklámmal érintett értékesítőhelyen csak a korábbi készlet kifogyását követően kerülhet sor.

Az EBH indokolásának fenti kiegészítése mellett a Kúria nem látta szükségesnek jogegységi eljárás kezdeményezését ebben a kérdésben, mivel csak az EBH indokolásának pontosítását igényelte jelen ügy, az elvi jogkérdést a Kúria jelen tanácsa is azonosan ítélte meg.

A Kúria a dohányáru megnevezésével kapcsolatos ítéleti okfejtéssel is egyet értett, annak alátámasztásaként az alábbiakat emeli ki. A

márkanév és az egyedi dohánytermék neve nem azonos fogalom. A márka olyan név, fogalom, szimbólum, grafikai elem, illetve ezek kombinációja, amely az eladó/k/ egy csoportjának termékeit/szolgáltatásait azonosítja, azokat a versenytársakétól megkülönbözteti. A márkanev a márka verbálisan visszaadható, kimondható része.

A márkanevnek /ahogy magának a márkának/ az a szerepe, hogy más hasonló és egymást helyettesíthető termékek, azok eladói közötti különbségtételt, beazonosíthatóságot segítse, egyben értéket képvisel, a fogyasztók számára biztonságot nyújt, kiszámíthatóságot jelent /pl. ugyanazt az ízt, ugyanazt a minőséget kapom/ a termék választásakor.

Az alperesi beavatkozó által forgalmazott egyik dohányáru csoport a Viceroy márkanevvel megjelenő termékek csoportja /ez a márkanev/. A márkán belüli egyes variánsok azok az egyedi dohánytermékek, amelyeket az alperesi beavatkozó - a nyilvántartó lap szerint is egyedi néven hoz forgalomba és az adott reklámfelületen hirdetett.

A magyar nyelv szabályai szerint az egyedi dohánytermékeket saját nevükön kell megnevezni, és a névnek - mint verbális kifejeződésnek - nem lehet része a képi ábrázolás /szín használata/. Ez okból a vizsgált reklámok azzal, hogy mind a három, különböző dohánytermék esetében csak a Viceroy S-line feliratot tartalmazták, megsértették a Grtv. 19. § /4/ bekezdésének c/ pontjában foglalt előírást, mert nem a dohányáru megnevezését tüntette fel, hanem egy márkán belüli csoport megnevezését használta 3 különböző dohányárura. Megjegyzi a Kúria, hogy ha az angol nyelvű szöveges /verbális/ elnevezés egy adott színre utal, csak abban az esetben lenne mérlegelhető, hogy azt konkrét szín formájában jelenítsék meg, ha a piaci gyakorlat egyes minőséget meghatározó tulajdonságra minden termék esetében egységesen alkalmazná, és ezáltal köztudomású lenne a fogyasztók számára, hogy szín konkrétan egy meghatározott tulajdonság - és melyik tulajdonság - szerinti eltérő terméket jelöl. Ez az EBH által tárgyalt Dunhill cigarettákra vonatkozó esetből is kitűnően nem így van.

Ebből az következik, hogy a Grtv. 19. § /4/ bekezdésének c/ pontja szerinti külön jogszabály szerint a dohánytermék forgalmazására szolgáló elkülönített helyen elhelyezett Viceroy /márkanev/ reklám egyetlen A/5-ös méretű reklám lehet, amely egy adott Viceroy márkán belüli termékvariánst /konkrét dohányárut/, teljes nevén megnevezve reklámoz.

A Kúria jelen tanácsa tehát osztotta azt az EBH márkanev szerepére vonatkozó álláspontot /azonos minőség, azonos ízvilág/, és a dohányáru egyedi megnevezésére vonatkozó álláspontot. Ezért nem volt szükség jogegységi eljárás kezdeményezésére.

Az a kérdés, hogy mi tekinthető azonos ízvilágnak vagy minőségnek /tehát egy márkanév alá tartozó dohányárúnak/, pedig ténykérdés, amelyet a felek perbeli nyilatkozatai és a rendelkezésre álló adatok alapján a Kúria mérlegeléssel állapított meg. Tényekre vonatkozó mérlegelési kérdés pedig szintén nem lehet jogegységi tárgya, mivel nem jogi mérlegelésről, hanem a bizonyítékok mérlegeléséről, az az nem jog, hanem ténykérdés eldöntéséről van szó.

A fentiekből következik, hogy a Kúria a „tiltott árubemutatás”, a grafikai elem, mint tiltott többlet reklámtartalom, továbbá a reklám méretkövetelményeinek kérdését annak figyelembe vételével vizsgálta, hogy az alperesi beavatkozó által a polcok felett kihelyezett reklám nem három, hanem egy reklámnak minősült.

Az eladó térben lévő cigarettás polc felett az alperesi beavatkozó ugyanis egy darab, a tároló eladótér felé eső oldalának teljes felületét lefedő, színes alapú papírlapot /plakátot/ helyezett el, és ezen felületen jelenítette meg a téglalap alakú, cigarettadobozra emlékeztető képi elemeket, és a termékek közötti megkülönböztetés érdekében színeket alkalmazott.

A Kúria álláspontja szerint az ily módon megjelenített reklám nemcsak a színekkel, betűkkel, számokkal és grafikai ábrával fedett részen minősül reklámnak, hanem teljes terjedelmében, hiszen bármely plakát esetében elmondható, hogy nemcsak az információtartalommal bíró része a reklámfelület, hanem a kihelyezett teljes felület egésze, amelyet más reklámozó már nem használhat.

A mérethatár tekintetében a Grtv. 19. § /4/ bekezdésének c/ pontja úgy rendelkezik, hogy a reklám dohánytermék-márkanekvenként nem haladhatja meg az A/5 méretet. Az alperesi beavatkozó az egyes termékvariánsok tekintetében érvelt az A/5 méret megtartottságával, azonban a vizsgált esetben egy márkanéven belül, a három termékvariáns /egyedi dohánytermék/ A/5 méretű grafikus ábráját magában foglaló nagyobb felületen reklámozott.

Minderre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet - az indokolás részbeni megváltoztatása mellett - a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 275. § /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta, tekintettel arra, hogy az érdemben helyes döntést tartalmazott. A hatóságnak a megismételt eljárás során jelen kúriai ítélettel módosított jogerős ítéleti iránymutatás alapján kell eljárnia.

A részbeni pervesztesség illetve pernyertességre tekintettel a Kúria a Pp. 81. § /1/ bekezdése alapján rendelkezett úgy, hogy mindegyik fél költségeit maga viseli. Erre tekintettel került sor az illeték megosztására is, melynek összegét a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § /1/ bekezdése alapján határozta meg.

Budapest, 2013. január 15.

***dr.Kovács András sk. a tanács elnöke, előadó bíró, dr.Kovács Ákos
sk. bíró, dr.Hörchnerné dr.Marosi Ildikó sk. bíró***